

Ježiš je cestou do života

Drahí bratia a sestry! V týchto dňoch milióny ľudí po celom svete si spomína na tých, ktorí nás predišli na večnosť. Aj my prichádzame na cintoríny, aby sme sa modlili za našich drahých rodičov, detí, či známych, ktorí už odišli z tohto sveta; aby uzreli Božiu tvár a boli prijatí medzi oslávených v nebi. Preto sa azda viac ako kedykoľvek predtým zamýšľame nad zmyslom nášho života. Život sa zvykne prirovnávať k ceste. A každá cesta má svoj koniec. Tak je to je zo životom. Každý z nás dospeje ku koncu svojho života, a preto z hĺbky ľudského srdca vychádzajú na povrch otázky: „*Kam vlastne smerujem? Idem správnou cestou?*” Smer našej životnej cesty je večná blaženosť. „*Ako sa tam dostanem?*”

Ten, ku ktorému všetci smerujeme, nám poslal svojho Syna, aby nás poučil o tejto ceste. Preto sa spoločne pýtame so sv. Tomášom: „*Pane, nevieme, kam ideš. Akože môžeme poznať cestu?!*” Ježiš nám odpovedá: „*Ja som cesta, pravda a život.*” Ježiš predkladá apoštolom cestu, ktorá vedie k cieľu. Ba, čo viac: On sa úplne stotožňuje s cestou i s cieľom tejto cesty. On bol opravdivým Bohom a zároveň človekom. Naplno prežíval svoj život. Bol nám podobný vo všetkom, okrem hriechu. Naplno sa tešil, naplno trpel a prežil aj naplno opustenosť a smrť. Toto všetko môžeme nájsť v každom ľudskom živote, ale v inej miere. Každý ľudský život má svoje radosti a starosti, víťazstvá i prehry, potešenie i zármutok. A každá životná cesta má svoj cieľ. Azda si myslíme, že cieľom je smrť? Nie. Smrť nie je cieľom, je len prechodom, akoby bránou k plnosti života. A čo nasleduje potom? Potom príde definitívne stretnutie s Bohom, Pánom a Darcom života. Dôležité je to slovo definitívne. My sa s Bohom stretávame už tu na zemi – cez modlitbu, Božie slovo, sviatosti, cez bližného. Po smrti ho však stretne

natrvalo a uvidíme ho z tváre do tváre. Aké to bude? Nevieme. Písmo nám hovorí: „*Ani oko nevidelo...*” Sám Ježiš povedal: „*Idem vám pripraviť miesto.*” V smrti Boh povoláva človeka k sebe. Sv. Terézia hovorí: „*Neumieram, vstupujem do života.*” Ježiš, Boží Syn, sám dobrovoľne podstúpil smrť za nás v úplnej a slobodnej poslušnosti Bohu, svojmu Otcovi. Svojou smrťou premohol smrť a tak dal možnosť všetkým ľuďom spať sa. Následkom dedičného hriechu človek musí podstúpiť telesnú smrť. Smrťou sa duša oddelí od tela, ale pri vzkriesení dá Boh nášmu telu neporušiteľný život, keď ho opäť spojí s našou dušou. Ako Kristus vstal zmŕtvych a žije naveky, tak aj my vstaneme. Kresťanský pohľad na smrť je pekne vyjadrený v liturgii: „*Veď tým, čo veria v Teba Bože, život sa neodníma, iba mení; a keď skončíme život v smrteľnom tele, máme pripravený večný príbytok v nebesiach.*” Avšak o svojom konečnom osude po smrti sa rozhodujeme sami. Už tu na zemi. Život po smrti je ozvenou nášho života tu na zemi. Je len predĺžením toho, čo žijeme teraz. Naša večnosť sa už začala... V Rímskych katakombách je napísané: „*Kde ty si teraz, my sme boli. Kde my sme teraz, ty raz budeš.*” Áno, to je ozajstná životná múdrosť. Snažme sa aj my kráčať tou cestou, ktorá vedie do večného cieľa, do nebeského kráľovstva. Tou cestou je sám Ježiš Kristus. On nás neustále po nej vedie a dodáva silu, aby sme ho mohli nasledovať. V týchto dňoch mnohých z nás povedú naše kroky na cintoríny, kde odpočívajú naši blízki. Aj pri svätých omšiach sa modlíme za nich, aby ich Pán prijal k sebe a otvoril im brány neba. Zverujeme ich Božiemu milosrdenstvu. Zároveň prosíme: „*Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji!*” Amen.

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Lateránska bazilika

R: Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj.

- 1 Bože, ty si môj Boh, *
už od úsvitu sa viniem k tebe.
- 2 Za tebou prahne moja duša, *
za tebou túžim moje telo;
ako vyschnutá,
pustá zem bez vody,
R.
- 3 tak ťa túžim uzrieť vo svätyni
a vidieť tvoju moc a slávu.
- 4 Veď tvoja milosť
je lepšia než život; *
moje pery budú ťa oslavovať.
R.
- 5 Celý život ťa chcem velebiť *
a v tvojom mene dvíhať
svoje ruky k modlitbe.
- 6 Sŕa na bohatej hostine
sa nasýti moja duša *
a moje ústa ťa budú chváliť
jasavými perami.
R.
- 7 Na svojom lôžku myslím
na teba, *
o tebe rozjímam
hneď za rána.
- 8 Lebo ty si mi pomáhal *
a pod ochranou
tvojich krídel budem plesať.
R.

Chrám-Cirkev-Kristus

Omnium urbis et orbis ecclesiarum mater et caput – Matka a hlava všetkých kostolov Ríma i sveta, tak znie titul baziliky, ktorá je katedrálным chrámom rímskeho biskupa – pápeža, a tým aj prvým chrámom Katolíckej cirkvi. Teda nie Bazilika sv. Petra vo Vatikáne, ako si to stále mnohí myslia, je pápežovým chrámom, ale bazilika pôvodne zasvätená Najsvätejšiemu Spasiteľovi, dnes známa ako Bazilika sv. Jána na Lateráne.

Hoci dnes sa väčšina pápežských bohoslužieb koná skôr vo vaticánskej bazilike, ktorá je v susedstve pápežských palácov, do roku 1300 bolo pápežovo sídlo na Lateráne, v susedstve baziliky, ktorá vyrástla vedľa komplexu budov patriaciich kedysi rímskemu rodu Lateránovcov (v tom čase už vo vlastníctve cisára). Nechal ju postaviť cisár Konštantín po víťazstve pri Milvijskom moste nad svojim rivalom Maxenciom v roku 312. O rok neskôr umožnil Milánskym ediktom slobodné vyznávanie kresťanskej viery a ako prejav vďaky za víťazstvo sa rozhodol postaviť baziliku, ktorá bola v roku 318 zasvätená Kristovi Spasiteľovi (a neskôr aj sv. Jánovi Krstiteľovi a sv. Jánovi Evanjelistovi – preto Bazilika sv. Jána).

Jej umiestnenie i ďalšie osudy a prestavby sú akoby dejinami Cirkvi. Dnes je jej miesto v centre Ríma, ku ktorému dokonca vedie i vyústenie diaľnice, no Konštantín ju nechal postaviť sice vnútri hradieb, no na vtedajšej periférii Ríma, na mieste kasární Maxenciovej elitnej jazdy. Nechcel prísť do konfliktu s rímskymi patricijmi a plebejmi, tvoriacimi senát, ktorí si naďalej uctievali svojich rímskych bohov v chrámoch uprostred Ríma. Dnes sú z týchto chrámov len pozostatky a Rím je plný kresťanských kostolov.

Bazilika zažila plienenie barbarov v roku 410, silné zemetrasenie v roku 896, po ktorom sa prepadol strop hlavnej lode, začiatkom 12. storočia udrel blesk do zvonov, ktoré pri páde strhli časť bočnej časti stavby. Krátko po úteku pápeža do Avignonu v roku 1308 rozsiahly požiar poškodil takmer celé staršie zariadenie baziliky. A počas avignonského zajatia nasledovali ďalšie požiare i zemetrasenia.

Jej obnovená podoba dnes je znakom životaschopnosti Cirkvi, ktorá napriek chybám svojich členov stále plní svoje poslanie. Každý kresťanský chrám spolu s bohoslužbami je obrazom toho, čo sa v plnej skutočnosti odhalí v nebeskom Jeruzaleme. Nie je to už iba predobraz, ako bol jeruzalemský chrám a židovské obety, ale naozajstná účasť na nebeskej liturgii, i keď ešte nie v celej plnosti. Vstupujeme však do nej prostredníctvom symbolov, posvätných znakov, z ktorých najdôležitejší je chrám. V nebeskom Jeruzaleme chrám už nebude. Nebude ho treba? Nie, ale všetko bude chrámom – Baránkovou nevestou, Cirkvou, ktorá bude jedno so svojim Ženíchom. Preto je chrám pre Cirkev posvätným priestorom, tam sa zhromažďuje a tam prichádza Kristus v konsekrovanej hostii. Kto nepotrebuje chrám, neporozumel Kristovi a jeho obetovaniu sa pre Cirkev. A nerozumie ani Cirkvi, ktorá ako jeho nevesta ustavične volá na svojho ženicha: „Príd!“

Ján Viglaš

Minulú nedeľu sa konala zbierka pre potreby farnosti. Vybieralo sa 337,74 Eur. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplatí!

Zázrak Eucharistie

Vieme, že v Eucharistii sa sprítomňuje obeta nášho Pána Ježiša Krista, ktorý sa za nás dáva. Ale tým to nekončí: Boh volá, aby človek na jeho lásku odpovedal. Už Peter Chryzostom vraví: „Aj ten najchudobnejší má čo dať, pretože môže dať sám seba.“

Keď prinášame obetné dary, prinášame aj celý svoj život. Prosíme za svojich chorých, za zomrelých, za svoje deti, za národ, za Cirkev... Ale hlavne, prinášame Pánovi samých seba.

Pri premieňaní je Božou mocou na Pánovo telo premenený chlieb, ale tiež spoločenstvo Cirkvi. V každej bohoslužbe je takzvaná dvojité epikléza - prosba o Ducha Svätého. On premieňa spôsoby chleba a vína a premieňa aj nás prítomných.

Otázka znie, čo je väčší zázrak: premena oplátky na telo Pána a vína na krv Pánovu, alebo premena tohto spolku všelijakých ľudí na mystické Kristovo telo? Podľa mňa oboje. Áno, v Eucharistii slávime naše vlastné tajomstvo, ako učili Otcovia.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 32. týždni cezročného obdobia - (A)

7.XI. pondelok « Missa Tridentina »

17.00 Za farníkov

8.XI. utorok

17.00 Za † Silvestra a Irenu Krajčovičových

9.XI. streda

17.00 Za † Annu Hlavatú (25. výročie)

10.XI. štvrtok

17.00 Za † Jána a Bertu Tibenských a deti

11.XI. piatok

17.00 Za zdravie Daniely

12.XI. sobota

8.00 za † z rodiny

Upratovanie kostola č.d. 229 - 253

13.XI. 33.nedeľa cezročného obdobia – (A)

8.00 Za † Jozefa Tibenského a rodičov

Lektori: Radakovičová, Jelínková

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavá, Bublavý

Liturgický kalendár

7.XI. pondelok	sv.Engelbert, biskup a mučeník
8.XI. utorok	sv. Bohumír, biskup
9.XI. streda	Výročie posviacky Lateránskej Baziliky - sviatok
10.XI. štvrtok	sv.Lev Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi
11.XI. piatok	sv.Martin z Tours, biskup
12.XI. sobota	sv.Jozafát, biskup a mučeník

Slovo na dnes

Budeš slobodný ako mucha v okne za mrežou záclony. Sloboda bez Boha je otroctvo. To sú len reči. Tanec svätého Víta.

Ak som niečo zo života pochopil, tak len to, že je mi súdené s námahou znášať kamene na neviditeľnú stavbu. Dnes ešte niet hrdinu ani zbabelca. Víťaz ani porazený. Víťaz je, kto dobehne včas tam, kam dobehnúť má. Víťaz sa rodí a stáva každým úporným smerovaním k cieľu.

Nemôžem zastaviť tých, čo sa rozhodli odísť. Ani nemám chuť prosiť ich, aby sa za každú cenu vrátili (aj vy chcete odísť?). Skôr je to výzva a ponuka, nech odpadne to, čo je choré. Môžem urobiť radosť iba tým, čo sa rozhodli zostať. Tak zápasím o zrozumiteľné slovo, o dobrú náladu a bratské teplo, ktoré si odnesú tí, čo ešte ostali. Diferenciáciou by mali veriaci nadobudnúť väčšiu hĺbku a tým aj bohatstvo a radosť ducha, čo je trest a základ života, kým tí druhí sa stanú otrokmi práce, konzumu, rodiny, detí. Budú sa topiť vo vlastnej šťave a radosť budú mať ako v rodinnej hrobke.

Áno. Tretia alternatíva. Svet je nasýtený politiky, ekonomiky, materializmu východného i západného. Pre svet sa musí hľadať niečo tretie. Sklamal východ aj západ, komunizmus aj kapitalizmus. To tretie by mal byť môj sen. Pokrstený socializmus. Nestačí mu krst Cirkvi. Tej bolo vyliatej pre a proti až veľa. Ani krst práce, stáva sa otroctvom. Krst Kristovým učením, jeho láskou a pokojom. Svet dozreje k láske, lebo niet inej cesty!

Boh ma vidí.

Páči sa mi rozprávka pre deti o farmárovi v Amerike, ktorý vo vojne stratil oko a dostal sklené. Mal farmu, kde mu pracovali Indiáni, ktorým sa do práce veľa nechcelo, ani keď stál nad nimi. Keď mal ísť do mesta a práca súrila, vymyslel si tento trik:

Vybral si oko, ukázal im ho, položil na vysoký stĺp a povedal: - Ja idem preč, ale moje oko vás vidí. Začudovaní Indiáni pracovali ako draci. Keď boli ale veľmi unavení, jeden chytrý prišiel na nápad. Dal klobúk na oko a v tej chvíli všetci ležali v chládku.

Pán Boh ma vidí aj v tmavej noci, aj v tmavom lese, aj na tmavom kameni, aj čierneho mravca...

Ako pavúk do svojich sietí sa zamotávam do stále nových myšlienok. Hotová džungľa, sám sa z nej nevysekáš. Ale Pán Ježiš, ako o ňom rád uvažujem a premýšľam (pod týmto titulom je menej urážaný), ma z toho dostane. Chcem mu odovzdať kus peknej práce a veľké, nerozdelené, milujúce srdce. A je to aj strach, aby si to dotiahol až do konca a nesklamal dôveru ľudí, ktorí ti veria. S mnohými sme prešli veľký kus cesty a s inými veľmi ťažký, a je tu nebezpečie, že človek by ich zradil pri tom najťažšom.

Aj ten dlhý a namáhavý pochod by človek mohol predať a seba tiež. Ako sme ohrození. Nech pri mne stojí láskavá ruka Božia.

Ohrozený pohybom vpred. Osamotený ako závodník bežíš po svojej dráhe. Zdá sa ti, že tí ostatní už dávno vzdali zápas a zväčšuje sa vzdialenosť. Aby si bol zrozumiteľný, aby ti ešte verili.

Nikdy som nebol nejako príliš „nábožensky založený“. Ľudia so mnou radi pracovali, radi pri mne žijú, chodia aspoň na

návštevu, alebo sa zastavia „na slovíčko, len aby sme ťa videli“. V škole mám jediný trest, že neposlušného žiaka vyhodím, trestám ľudí, že ich opustím a im je potom smutno. Vo väzení hovorili: - To by bol farár. Samý špás, žiadne náboženství. Myslím si, že byť nábožný v tom starom zmysle slova už človeka málo šľachtí. Byť pravdivý, byť hlboký, byť čestný, byť radostný, byť statočný, byť veriaci.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Staroba

Š: *Občas navštevujem domy opatrovateľskej služby pre starých ľudí a pre rôzne postihnutých. Stretávam starších plných pohody ducha, ktorí sa cítia užitoční, žijú problémami detí a vnúcat, často pomáhajú mladým aj materiálne.*

Pozastavujem sa však nad tým, prečo sa opakuje úslovie, že „staroba sa Bohu nevydarila“. Najťažšie pre človeka je azda vedomie, že je nepotrebný. V domovoch opatrovateľskej služby mnohí darom čakajú, že ich navštívi niekto blízky. Či je to vina iba mladých osôb, alebo je to odcudzenie - dokonca konflikt - ktorý nastal rokmi? Mladí ľudia zvyčajne nemyslia na starobu. Niektorí starí ľudia sa boja choroby, závislosti na mladých a zdravých. „Radšej by som chcel skôr zomrieť, než celé roky ležať a bezradne čakať na pomoc iných“ - povie občas ne jeden starý človek.

JS: „Život človeka je cenný dar, ktorý treba milovať a ktorý treba v každej fáze chrániť. [...] Ak proces starnutia s jeho nevyhnutnými podmienkami prijmem s pohodou ducha vo svetle viery, môže sa stať cennou príležitosťou k lepšiemu pochopeniu tajomstva križa, ktoré dáva plný zmysel ľudskému životu“ - napísal Ján Pavol II. v manifeste Veľký pôst r. 2005.

Staroba, ako každé obdobie života, je časom vykúpenia (kairos). V staršom veku, keď má človek viac času a väčšmi prežíva minulosť, môže sa sústrediť na to, čo je podstatné a čo neničia uplynulé roky. Starý človek svojimi skúsenosťami a múdrosťou môže pomôcť mladým pri budovaní budúcnosti. Svätý Otec v liste starším osobám napísal, že miluje život, ale s uspokojením myslí na chvíľu, kedy prejde „zo života do života“.

Bože, Pane ľudia národov, Otče ľudskej rodiny, Stvoriteľ a Vykupiteľ každého, prinášam ti radosť a utrpenia, povďačnosť a výčitku svedomia, samotu a útrapy starého človeka. Prosím ťa, daj všetkým starším, osamoteným, chorým a opusteným milosť, aby pamätali, že nie sú nepotrebnou príťažou pre rodinu a spoločnosť. Nech obetujú za Cirkev a svet svoju každodennú modlitbu, účasť na sviatostiach, utrpenia fyzické a duševné.

Nech slúžia mladým dobrými radami, nech ukazujú hlbší zmysel života a perspektívu večnosti.

Modlím sa za všetkých, ktorí pomáhajú chorým, starým a postihnutým ľuďom. Nech pamätajú, že viac dostávajú než dávajú - keď sa starajú o slabých. Daj, aby sa na svoju službu dokázali pozerat očami viery. Starý človek zahrnutý láskou, zdravý človek milujúci bližných, nikdy nepomyslí na eutanáziu.

Ján Szkoďoň „Modlitba znechuteného“

MICHELANGELOVE FRESKY Keby ešte žil Michelangelo, narodeniny by oslavoval 6. marca. Považuje sa za najväčšieho umelca všetkých čias. Najznámejšie sú jeho maliarske diela na klenbe Sixtínskej kaplnky s témou stvorenia človeka, socha „Dávid“ a súsošie „Pieta“, ktoré zobrazuje Máriu pri Ježišovi po jeho ukrižovaní. Je to jediná socha, na ktorej je vyryté meno jej autora. Nájdete ju vo Vatikáne.

Tvoriť sochy bolo Michelangelovou srdcovou záležitosťou. Pri tejto práci sa cítil najlepšie. Keď ho pápež Július II. požiadal, aby vymaľoval strop Sixtínskej kaplnky, Michelangelo odmietol. Cítil sa urazený. Ako môže niekto jeho, veľkého sochára, tak ponížiť a požiadať ho, aby vymaľoval strop? Pápež však trval na tom, že objednávku musí urobiť za každú cenu. Michelangelo si to napokon rozmyslel a poslúchol.

Strop Sixtínskej kaplnky patrí dnes medzi najslávnejšie umelecké diela. Vidí ho takmer každý návštevník Vatikánu. Práve cez toto umelecké dielo si mnohí utvárajú svoj pohľad na Boha.

Aj keď sú fresky v Sixtínskej kaplnke Michelangelovým najznámejším dielom, v srdci bol sochárom, nie maliarom.

Niekedy musíme urobiť veci, o ktorých vieme, že v nich nie sme „doma“. Boh však vie nielen o tom, čo dokážeš urobiť, ale aj o tom, čo máš urobiť práve ty.

Kým neurobíme malý dobrý skutok, nie sme schopní urobiť väčší.

_____ Nikolaj V. Gogol'

Lectio divina
Byť múdry

Mt 25,1-13

(Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo:)

¹Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobať desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli v ústrety ženíchovi. ²Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných. ³Pochabé si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. ⁴Rozumné si však vzali s lampami v nádobkách aj olej. ⁵Keď ženích dlho neprichádzal, na všetky prišli driemoty a zaspali. ⁶O polnoci sa rozľahol krik: Hľa, ženích! Vyjdite mu v ústrety! ⁷Vtedy sa zobudili všetky panny a pripravovali si lampy. ⁸Tu pochabé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú! ⁹No rozumné odpovedali: Nie! Aby azda nebolo málo aj nám, aj vám, choďte radšej k predavačom a kúpte si! ¹⁰No kým išli kupovať olej, prišiel ženích, a tie, čo boli pripravené, vošli s nim na svadbu; a dvere sa zavreli. ¹¹Napokon prišli aj ostatné panny a povedali: Pane, pane, otvor nám! ¹²On im však odpovedal: Amen, hovorím vám, nepoznám vás. ¹³Bedlite teda, lebo nevíete dňa ani hodiny!

Ďalšie čítania: Múd 6,12-16; Ž 63,2-8; 3 Tes 4,13-18

ČÍTANIE:

Tento text je súčasťou dlhšej časti. Je to vlastne súčasť Ježišovho eschatologického učenia v kapitolách 24 - 25. Toto podobenstvo predstavuje prvú z troch podobenstiev o príchode Syna človeka v deň posledného súdu. Na ostatné texty sa bližšie pozrieme počas nasledujúcich dvoch týždňov. Ježišov úmysel zrejme bol ten, aby sme toto podobenstvo pochopili v dvoch rovinách - tak jeho prvého, ako aj druhého príchodu. Je potrebné poznamenať, že Ježiš v podobenstve výrazne nadväzuje na židovskú tradíciu stavať do kontrastu múdrosť a hlúposť. Pisateľ Prísloví zosobňuje tieto vlastnosti v obraze dvoch žien, ktoré sa prihovárajú mužovi a ponúkajú mu každá svoj vlastný životný štýl. V tomto podobenstve päť rozumných panien sú tí, ktorí mysleli popredu a pripravili sa na príchod ženicha. Sú v kontraste s piatimi pochabými pannami, ktoré v danom čase neboli pripravené.

Ježiš používa toto podobenstvo, aby zdôraznil dôležitosť bdelosti a pripravenosti na svoj druhý príchod. V Mt 24,36-44 nás učí, že máme byť pripravení na to, čo sa neočakáva. Vráti sa, tým si môžeme byť istí. No nikto nevie, kedy to bude, len Boh Otec pozná presnú hodinu. Bude to vtedy, keď to ľudia nebudú očakávať (v. 44).

Pomocou tohto podobenstva sa Ježiš tiež chcel priamo prihovoriť svojim rodákovi Židom. Základnou otázkou od jeho slávnostného vstupu do Jeruzalema (Mt 21,1-11) bolo to, či on je ten prisľúbený Mesiáš Izraela. V Mt 9,15 už raz Ježiš označil seba samého ako ženicha. V jednom z predchádzajúcich podobenstiev (Mt 22,1-14) hovorí o hosťoch, ktorí odmietli prísť na svadobnú hostinu, ktorú kráľ pripravil pre svojho syna. Celé stáročia túžil izraelský ľud po Mesiášovi. To oni boli tými pozvanými hosťami. Keď nadišiel správny čas a Mesiáš sa nachádzal medzi nimi, niektorí z nich sú pripravení, no iní sú, podobne ako pochabé panny, nepripravení.

MEDITÁCIA:

V Mt 7,24-27 dáva do kontrastu dvoch staviteľov. Múdry stava na skale, hlúpy na piesku. Jeden počúval Ježišovo učenie a poslúchal ho. Ten druhý ho tiež počúval, no nenasledoval. Ako nám to môže pomôcť porozumieť dnešnému podobenstvu?

Spoznali ste Ježiša aj ako Mesiáša, ktorý sa vráti ako sudca?

Žijete ako nasledovníci Ježiša? Korešponduje váš životný štýl s tým, čo o sebe hovoríte ako o veriacich?

MODLITBA

V 1 Tes 4,13-18 nám Pavol pripomína nádej spásy, ktorú máme v Ježišovi. Ďakujte, že vďaka Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaniu môžeme mať odpustenie a zmierenie s Bohom. Proste Ducha Svätého, aby vám pomohol žiť každý deň v poslušnosti voči nemu.

KONTEPLÁCIA:

Rozjímajte nad týmito veršami z Prís 3,5-7: „Dôveruj celým srdcom Hospodinovi a nespoliehaj sa na svoj rozum. Na všetkých svojich cestách ho poznávaj a on sám ťa urovná chodníky. Nerob sa múdrom vo svojich očiach, ale maj bázeň pred Hospodinom a odvráť sa od zla.“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistucespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku